

Isten gyermeke a viharban Török Marcell, plébános

Névjegye: Török Marcell plébános. 1942. július 15-én, Jutában született.

Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, középiskoláit Sopronban végezte.

1962-ben vonult be sorkatonai szolgálatra.

1962. december 8-án, hadgyakorlat közben – műszaki hiba miatt – a katonákat szállító teherautó gyorsvonatnak ütközött. Tíz társa közül egyedül maradt életben. A klinikai halál állapotából hozták vissza. Felgyógyulása után, hallgatva Isten szavára, teológiai tanulmányokba kezdett.

1972-ben, Lékai László püspök, a kaposvári Szent Margit-templomban szentelte áldozópappá.

Az első szentmisét Kaposfüreden, 1972. október 8-án celebrálta.

Lelkeszi pályájának állomásai: Tab, Sümegcseli, Attala, Fonó, majd Kaposszerdahely.

Tökéletes megértést sohasem várt az emberektől. Meggyőződése szerint, az, csak Isten által lehetséges.

Marcell atya, most 70 éves. Vallja, kétszer született és születését mindkétszer Istennek köszönheti. Példaképe Mindszenty József hercegprímás – lakásában jelentős mennyiségű Mindszenty-relikviák találhatóak.

Önvallomás: Az embernek ahhoz, hogy megtanuljon igazán létezni, önmagát kell feltalálnia. Az az arc, amelyet e sorok közvetítenek, nem a lelke az embernek. Az arc és a lelke között szinte nincs közvetlen kapcsolat. Az ember ajándékba kapta a lét lehetőségét. Ez az ajándék óriási felelősség minden ember számára. Korunk egyik rákfeneje, hogy az emberek kételkednek önmagukban, pedig minden embernek küldetése van. Ez ad értelmet az életnek. A boldogságunk nem azt jelenti: kapni, fogyasztani és a hatalmat birtokolni. A boldogság azt jelenti: adni és megvalósítani. Az emberek nem gondolnak arra, hogy a legnagyobb kihívás a saját identitásuk megtalálása. A kihívásnak lelki többletet kell felmutatni, amely missziót jelent. Ez a missziós munka számomra 50 évvel ezelőtt kezdődött, a katonai baleset napján. Ezen az estén lelkem átment a másik partra. Éreztem, nem vagyok egyedül, mert tudtam, hogy „**bennem van az Isten országa**”. Azon a hóvivataros, sötét éjszakán kaptam meg hivatásomat, azt, hogy a világ világossága legyek.

Szent Péter mondta: „Vajon ki árthat nektek, ha buzgók vagytok a jóban? Még ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok. Ne rettegjetek tőlük, s ne riadozzatok, hanem szentül őrizzétek szívetekben az Úr Krisztust. Mindig álljatok készen arra, hogy megfeleljetek mindenkinek, aki reménységtekről kérdőre von titeket.” I Péter 3,14-15.

Az igazságnak bennem kellett először meggyökeresednie, az életemnek részévé kellett válnia. Istent és az embereket Somogyországban szolgáltam, mint Isten Gyermeke, a viharos időkben. A szolgálatom során gyakran kerültem viharba, de Jézus ott volt életemnek a hajójában, és amikor kértem, segített könnyebbé tenni szolgálatomat.

Szent János apostol írja a 15,20 versében: „Ha engem üldöztek, Titeket is üldözni fognak.” Az üldözés annak a jele, hogy amit csinálunk, az jó. Számolnom kellett azzal, hogy ha elkötelezem magamat egy eszmének, küldetésnek, ellenállásba fogok ütközni.

Magyarország Mária országa, de Máriának nem volt háza Magyarországon. Ezt a házat nekem kellett megépíteni. A Mária Házának alapkövét és harangját Győrben, II. János Pál pápa áldotta meg.

Amit Isten elkezdett, azt nekünk kellett folytatnunk. Az Úr általunk, rajtunk keresztül valósítja meg terveit. Tudjuk, hogy „övé az ország, a hatalom, minden tisztelet és dicsőség, általa, vele és őbenne”.

Puskás Béla

Megjelent: Magyar Temetkezés 2012. október